

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

ХЕРСОНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

ЗБІРНИК ТЕЗ І ДОПОВІДЕЙ
І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ЄВРОПЕЙСЬКЕ МАЙБУТНЄ:
ФІЛОСОФСЬКО-ОСВІТНІ СТУДІЇ»,**

ПРИСВЯЧЕНОЇ ДНЮ ЄВРОПИ

(ЧАСТИНА 1)

**«EUROPEAN FUTURE:
PHILOSOPHICAL
AND EDUCATIONAL STUDIES»,**

DEDICATED TO THE DAY OF EUROPE

9-10 ТРАВНЯ 2024 РОКУ

М. ХЕРСОН, М. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ 2024

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ *(м. Київ, Україна)*
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ» *(м. Київ, Україна)*
ХЕРСОНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
КАФЕДРА ЗАГАЛЬНООСВІТНИХ ГУМАНІТАРНИХ ТА ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН
(м. Херсон, м. Хмельницький, Україна)
ВІЛЬНЮСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ГЕДИМІНАСА,
ФАКУЛЬТЕТ КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ *(м. Вільнюс, Литва)*
ОПОЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК *(м. Ополе, Польща)*
МІЖНАРОДНИЙ КЛАСИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПИЛИПА ОРЛИКА,
КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ ТА ФІЛОЛОГІЇ *(м. Миколаїв, Україна)*
НАУКОВИЙ ЧАСОПИС «ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ» ІНСТИТУТУ ВИЩОЇ ОСВІТИ НАПН
УКРАЇНИ У СПІВПРАЦІ З УКРАЇНСЬКИМ ТОВАРИСТВОМ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ
(м. Київ, Україна)
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЗАПОРІЗЬКА ПОЛІТЕХНІКА»,
ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ *(м. Запоріжжя, Україна)*
ЧЕРКАСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
КАФЕДРА ФІЛОСОФСЬКИХ І ПОЛІТИЧНИХ НАУК *(м. Черкаси, Україна)*
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ, СОЦІОЛОГІЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ
(м. Івано-Франківськ, Україна)
RESEARCH NETWORK «FOREIGN ОБ'ЄКТ» *(San Francisco, USA)*
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ГЛОБАЛЬНИЙ ПОГЛЯД» *(м. Херсон, Україна)*

МАТЕРІАЛИ

**І Міжнародної науково-практичної конференції
«ЄВРОПЕЙСЬКЕ МАЙБУТНЄ: ФІЛОСОФСЬКО-ОСВІТНІ СТУДІЇ»,
присвяченої Дню Європи**

**«EUROPEAN FUTURE: PHILOSOPHICAL AND EDUCATIONAL STUDIES»,
dedicated to the Day of Europe**

9-10 травня 2024 року

**(Частина 1)
ЗБІРНИК ТЕЗ І ДОПОВІДЕЙ**

м. Херсон, м. Хмельницький 2024

технічного потенціалу: активної та передбачуваної державної підтримки, формування попиту на наукові досягнення з боку реального сектора економіки.

Самостійно підтримувати необхідні темпи розвитку технологій більшість українських підприємств не в змозі. Причинами такого стану є насамперед, загальносистемні чинники: а) низька привабливість української промисловості для інвестування через існування несприятливого економічного середовища для вітчизняного та зарубіжного інвестора, що проявляється в збитковості та неефективності державного регулювання; б) нерозвиненості ринкової інфраструктури; в) відсутності дієвої системи правового регулювання; г) оптимального рівня податкового навантаження; ґ) відсутність реальних механізмів об'єднання наявних ресурсів; є) інноваційна політика немає чіткої спрямованості у вирішенні конкретних економічних проблем регіонів, у їхній реструктуризації з врахуванням ринкових чинників.

Таким чином існує потреба у подальшій оптимізації шляхів стимулювання інноваційного розвитку України, які спиратимуться як на існуючий досвід України, так і зарубіжний досвід.

Важливим є створення фінансової бази для інноваційного прориву вітчизняної економіки, а для цього державі необхідно; акумулювати кошти як через бюджет, так і через позабюджетні фонди; формування платоспроможного попиту в державі на наукомістку продукцію та сприяння формуванню інфраструктури; складання державних цільових програм, що повинні підтримувати розширення інноваційної діяльності та покращення умов її здійснення; формування між окремими інститутними одиницями системи «вузи – наукові дослідження – виробництво»; кадрове забезпечення; інноваційна культура суспільства; узгодження інноваційної політики з іншими напрямками державної політики.

Однак не менш важливим є діяльність самого підприємства та його готовність і прагнення до поліпшення шляхом змін та запровадження інновацій.

Тенденції розвитку промисловості та фінансування науки свідчать про відсутність партнерства держави та бізнесу в інноваційному процесі, що обумовлює низьку ефективність інноваційної системи України. Для активізації інноваційної діяльності необхідно розвивати інфраструктуру ринку інноваційних товарів та послуг, надавати пільги інноваційно-активним підприємствам, здійснювати механізм фінансування наукових та науково-технічних робіт тощо.

Отже, досягнення інноваційного розвитку України передбачається можливим у випадку реалізації як вже впроваджених стимулюючих заходів, так і нових елементів, однак, лише за умови розробки продуманих механізмів їх реалізації.

Для України поки що характерні відсутність радикальних (базових) інновацій, незначна кількість інноваційної продукції принципової новизни, низька інноваційна активність підприємств. Наприклад, нові технічні рішення на рівні винаходу були використані у процесі створення лише 9% загальної кількості зразків нової техніки.

Внаслідок дії зазначених та інших причин, які гальмують інноваційний розвиток країни у програмі діяльності уряду, зроблені нові практичні кроки у напрямі подальшої підтримки державою розвитку інноваційної сфери: широке введення в господарський обіг об'єктів інтелектуальної власності, підвищення науково-технічного потенціалу, сталого зростання економіки та утвердження України як високотехнологічної держави /

Література:

1. Положення «Концепції науково-технологічного та інноваційного розвитку України» (схваленою постановою Верховної Ради України від 13.07 1999 р. № 916-XIV). 12 с.
2. Закон «Про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності», 1991 р. 4с.
3. Андрощук Г. Державна інноваційна політика. Інтелектуальна власність. 2014. 264 -267 с.
4. Кокурін Д.І. „Інноваційна діяльність” - М. : Экзамен, 2001. 576 с.
5. Гречан А.П., Волков О.І., Денисенко М.П., та ін. “Економіка й організація інноваційної діяльності”: - К.: ВД "Професіонал", 2014. 85 – 87 с.
6. Пічкур О. “Особливості інноваційної діяльності на сучасному етапі” // Інтелектуальна власність. 2013. № 1. 126 с.

МИНКІНА Ганна

*кандидат сільськогосподарських наук,
доцент, доцент кафедри ботаніки та
захисту рослин,
Херсонський державний аграрно-
економічний університет (м. Херсон,
Україна)*

РОЛЬ СТРАХУВАННЯ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Сучасні тенденції глобалізації фінансової сфери, що проявляються через створення європейської валютної системи, формування світових комп'ютерних мереж, посилення ролі фінансових установ, які характеризують свою діяльність як транснаціональних корпорацій, фінансові, політичні та енергетичні кризисприяють появі нових непередбачених наслідків, які мають як позитивний, так і негативний вплив на розвиток економік окремих держав. Вважається, що страхування є одним з необхідних елементів ринкової інфраструктури, тісно пов'язане з ринком засобів виробництва, ринком капіталів, цінних паперів, праці та робочої сили та може слугувати ефективним механізмом фінансової безпеки. Завдяки саме такому інструменту можна говорити про ефективний механізм для запобігання, відшкодування збитків, завданих як майновим, так і особистим об'єктам. Адже, як показує досвід розвинених країн, саме страхування сприяє збереженню досягнутого рівня життя для громадян, зменшує збитки суб'єктів господарювання у разі виникнення ризиків, на рівні держави виступає інструментом, завдяки якому відшкодовуються навіть і катастрофічні ризики. Розвиток ринку страхування як однієї зі складових фінансової безпеки України є важливою економічною проблемою та потребує постійного моніторингу з боку як науковців, так і практиків.

Сучасний стан розвитку економіки України характеризується підвищеним рівнем ризиків, що зумовлений нестабільністю фінансової системи на державному рівні, недосконалістю чинного законодавства, залежністю української економіки від світових фінансових ринків. Якісний соціально-економічний розвиток держави, безпечне функціонування суб'єктів господарювання, підвищення загального добробуту населення, убезпечення різних сфер його життєдіяльності не є доступним без стабільного функціонування страхового ринку. Без забезпечення належного рівня фінансової безпеки неможливі такі економічні процеси, як захист суб'єктів господарювання від потенційних загроз, створення системи превентивної захисту від негативних чинників загалом. Саме для цього необхідно організувати максимально ефективне функціонування страхового ринку, який є важливим складником фінансово-економічної безпеки і сфокусований на своєчасне виявлення і запобігання зовнішнім та внутрішнім загрозам, забезпечення захисту фінансових інтересів та зростання добробуту держави

Система фінансової безпеки в Україні лише розпочала формуватися із прийняттям відповідних нормативних документів. До недавнього часу поняття «безпека» досліджувалося фахівцями у сфері внутрішньої та зовнішньої безпеки держави та стосувалося загроз порушення цілісності її кордонів, втручання у внутрішні засади політики, тобто майже не стосувалося економічної сфери. З розвитком ринкових засад у літературі термін «економічна безпека» з'явився в кінці 80-х років, пізніше – як її окрема складова виділяється і фінансова безпека. Нині продовжується процес формування окремих дефініцій та складових фінансової безпеки. Як показує досвід зарубіжних країн з розвиненими економічними системами, створення дієвих схем страхування дає змогу подолати наслідки несприятливих техногенних, екологічних, природних катастроф, соціальних ризиків та стати одним з ефективних інструментів системи ризик-менеджменту. Тому, використовуючи показники діяльності

страхових компаній, визначимо місце ринку страхування як однієї зі складових фінансової безпеки України.

Нині в економічній літературі можна зустріти досить багато точок зору щодо категорії «фінансова безпека». Під фінансовою безпекою розуміємо такий стан фінансово-кредитної сфери держави, який характеризується збалансованістю і якістю системної сукупності фінансових інструментів, технологій і послуг, стійкістю внутрішніх та зовнішніх негативних чинників (загроз), здатність цієї сфери забезпечувати захист національних фінансових інструментів, достатні обсяги фінансових ресурсів для всіх суб'єктів господарювання та населення у цілому – ефективне функціонування національної економічної системи і соціальний розвиток. Одним з інструментів фінансової безпеки є створення та функціонування ринку страхування. Такий ринок формується у більшості держав світу у складі фінансового та є однією зі складових економічної безпеки. Адже завдяки єдності трьох форм страхового захисту: централізованих, децентралізованих фондів та фондів страхових компаній – створюється система страхування, метою якої є подолання наслідків несприятливих подій та відшкодування збитків. В Україні ринок страхування представлений як централізованими фондами, основними з яких є соціальні, так і резервними фондами підприємств, організацій та фондами окремих страхових компаній. Саме на останніх зосередимо свою увагу, адже у функціонуванні таких фондів зацікавлена держава, маючи змогу перекладати функцію захисту на установи, які спеціалізуються на послугах з відшкодування збитків.

Вітчизняний ринок страхування за останні три роки характеризувався неоднозначними тенденціями. Характерною його рисою стало те, що за умов фінансової кризи ринок страхування відреагував зниженням основних показників, зокрема страхових премій та виплат, зменшенням кількості страховиків. За ринкових умов господарювання ринок страхування реагує, навпаки, бажанням потенційних страхувальників збільшити кількість укладених договорів страхування та, відповідно, зростанням рівня страхових премій, тобто адекватним бажанням клієнтів є захистити себе в умовах кризових явищ. На жаль, ринок страхування в Україні залишається слабо розвиненим, а його роль у формуванні фінансової безпеки є досить слабкою.

Фінансова безпека на страховому ринку є драйвером економічного зростання та ключовим елементом системи економічної безпеки держави. Але відсутність досконалої нормативно-правової бази, прозорості страхового ринку для населення, низька прибутковість окремих видів страхування та інші актуальні проблеми, що накопичилися в фінансовому секторі національної економіки, перешкоджають ефективному розвитку страхового ринку України. Усунення цих проблем та мінімізація їхнього негативного впливу дасть змогу розвинути ринок страхових послуг, що в умовах епідемічної небезпеки та збільшення кількості викликів і загроз може виконувати стабілізуючу роль та стимулювати розвиток фінансового ринку країни, національної економіки і підвищення рівня економічної безпеки держави.

Розвиток ринку страхування в Україні має велике значення і потребує дієвої підтримки держави та належного рівня забезпечення фінансової безпеки за умови більш активних дій із боку страховиків, що сприятиме одержанню істотних джерел інвестиційних ресурсів.

Перспективи подальших досліджень будуть присвячені поглибленню досліджень щодо посилення ролі страхування у системі забезпечення фінансової безпеки України.

Література:

1. Андриєнко В. М., Коробко Р. В. Сутність та місце безпеки ринку страхових послуг в економічній безпеці держави. *Економіка та держава*. 2017. №5. С. 24-28.
2. Романовська Ю. А., Гаврилук О. Р. Роль страхування в забезпеченні соціальної безпеки. *Інфраструктура ринку*. 2020. Вип. 41. С. 290-296.
3. Добіжа Н. В., Мирончук В. М., Виганяло С. М. Забезпечення економічної безпеки держави в процесі страхування. *Наукові перспективи*. 2021. №8 (14). С. 176-190. [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-8\(14\)-176-190](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-8(14)-176-190).
4. Бондаренко В. А., Пустова Н. О. Функції страхування як об'єкт фінансово-правового регулювання. *Соціально-правові студії*. 2021. Вип. 3 (13). С. 163-168.

<i>ТАРАСЮК Єлизавета, КОЗАКОВА Лідія</i>	
Шляхи поповнення комп'ютерної сленгової лексики	93
<i>УДОД Людмила, ПЯТЬКО Лариса</i>	
Формування комунікативної компетентності здобувачів освіти засобами клішованих одиниць на заняттях з української мови за професійним спрямуванням у закладах фахової передвищої освіти	97
Секція 4. ФІЛОСОФІЯ ІСТОРІЇ	101
<i>KAROLINA Kościelny</i>	
Historical and contemporary aspects of Slavic mythology	101
<i>ГАЛІЧЕНКО Максим.</i>	
Проблема становлення помісної церкви в Україні	102
<i>ГУМЕНЮК Галина, РУДЕВИЧ Максим</i>	
Сакральні пам'ятки карпатського регіону як складова екскурсійної діяльності	105
<i>КУЧЕРЕНКО Алла</i>	
Нова концепція історичної освіти – виклики сьогодення	107
<i>ТАТАРЧЕНКО Олександр, ПОЧТАР Назар</i>	
Україна у війнах	110
Секція 5. ФІЛОСОФІЯ МАТЕМАТИКИ.....	112
<i>АДАМЕНКО Катерина, БІЛОУСОВА Тетяна</i>	
Математичне моделювання економічних процесів	112
<i>ВИГОДНЕР Інна, ПРИСМЕЦЬ Катерина</i>	
Філософські аспекти теорії графів: від задачі про Кенігсберзькі мости до сучасних технологій	115
<i>ДЕБЕЛА Ірина</i>	
Нечітка логіка в задачах прийняття рішень: метод лотфі Заде	117
<i>ДЕБЕЛКО Аліна, ВИГОДНЕР Інна</i>	
Феномен бінарних чисел як демонстрація дуального підходу в науці	120
<i>КОВТОНЮК Ольга</i>	
Теорія ймовірностей як результат взаємодії еволюційних досліджень філософії та математики.....	122
<i>МОІСЕЄНКО Світлана, РАНЮК Вадим</i>	
На перехресті наук: математика, філософія, штучний інтелект	124
<i>ПЛОТНИКОВА Олена</i>	
Впровадження нестандартних форм та методів навчання при викладанні математики в морському коледжі	127
<i>ПОЛЯКОВА Катерина</i>	
Підвищення ефективності викладання тригонометрії з використанням методів візуалізації та інтерактивності.....	129
<i>ПРИЩЕНКО Олександр, ВИГОДНЕР Інна</i>	
Родина Бернуллі: сімейна династія в математиці та філософії.....	131
<i>ТУЛУЧЕНКО Галина</i>	
Математичні парадокси та поняття нескінченності.....	134
Секція 6. ФІЛОСОФІЯ ЕКОНОМІКИ.....	136
<i>БОРОВІК Любов, ГЕНС Олексій, ВАЮЦЬКИЙ Артур.....</i>	<i>136</i>
Вплив фінансової політики на спрямування фінансових потоків аграрних підприємств	136
<i>КАЛУГА Володимир</i>	